

n Brachij secularis.] Et ad materiam, an & quando brachium seculari concedere debeat Iudex secularis abique eo, quod de nullitate, vel iniquitate sententiae laicae per Ecclesiasticum cognoscat, vide per Natt. eius contil. 159.
* 13 At brachium seculari non potest inuocari, nisi quis prius fuerit excommunicatus, grauat, & regrauat, & ille effectus esse incorrigibilis, adeo quod ecclesia non habet ulterius, quid faciat per eundem, ibid. num. 36. Item cautus esse debet Iudex secularis, a quo per delegatum imploratur brachium seculari, ut videat, an ille sit Iudex competens, nec ne. Nam si erit incompetentis, non debet praestare sibi ministerium alicuius obedientiae, uel excusationis, per Bal. & Sal. in l. criminali, C. de iurisd. omn. Iud. & Nat. ubi sup. n. 37. 38. ad idem per Rol. in contil. 37 n. 3. uol. 1. Postremo scias, quod quando Vicarius, seu officialis

num. 12. in fine. Quoad clericos autem nulla est difficultas, quin possit Episcopus eos capere, & in carcerem mittere, etiam sine auxilio brachij secularis, & est communis omnium opinio, ut attestatur Didac. in dicta questione 10. post numer. 2. vers. Quarto non est: & ita quotidie uide-

Episcopi ad utilitatem litigantis petit dictum auxilium, quod debet vti litteris requiritur, non autem preceptorij sub pena excommunicationis, ut Franc. Marc. de cit. 147. part. 1. Et e conuerso brachium Ecclesiasticum pro exequenda sententia iudicis secularis, quando concedi debeat, & quando non, vide Natt. dicto consilio 529. numero octauo Giachar. Brachij secularis.] Adde, an & quando iudex secularis debeat concedere brachium seculari, & quae requirantur, & quid e conuerso, an & quando brachium Ecclesiasticum Iudici seculari sit concedendum, ut per Natt. in consil. 529. ubi plenè de hac materia tractauit, & qua pena puniatur Iudex recusans praestare brachium seculari, habetur per Menoch. de arbit. iud. lib. 1. cent. 1. casu 452. Baiard. o Vers. Sed quæro.) Addas Decian. d. c. 26. n. 16. Ros.

QUESTIO XXXVIII.

Iudicem loci delicti posse contra quemcumque, qui in suo territorio delinquit, procedete.

SUMMARIA. Ex Claro.

- 1 Iudex loci delicti an possit contra delinquentem alijs sibi non subordinatum procedere.
2 Et an possit reum punire, etiam secundum statuta ipsius loci delicti. Remissiuè.
3 Si sint duo domini eiusdem castri, an si vnus delinquat, possit ab alio puniri.
4 Et quid si aliquis delinquat in exercitu vnus praetoris posito in alio territorio.
5 Et an in foro penitentiali quis sortiatur forum ratione delicti.
6 Et an mandans fieri delictum sit puniendus in loco mandati, vel in loco delicti.
7 Et an ratificans delictum sit puniendus in loco ratificationis, vel in loco delicti.
8 Et an ratione tractatus quis puniri possit.
9 Emitens sagittam in vno territorio, & vulnerans in alio, in quo sit puniendus.
10 Delinquens in vna Ciuitate an possit puniri in alia illi federata.
11 Et quid si delictum sit commissum in confinibus duorum territoriorum, quis iudex procedat.
12 Et quid facere debeat iudex, si reus alleget delictum in alieno territorio commissum fuisse.
13 Iudex, coram quo testis falsum deponit, an possit illum punire.
14 Et quid si clericus deponat falsum coram iudice laico.
15 Et quid si laicus deponat falsum coram ecclesiastico.
16 Et an furans rem in vno territorio, & contrahens in alio possit in loco contrahentis puniri.
17 Furta commissa in alienis territorijs an computentur. Remissiuè.
18 Silaicus committat delictum in ecclesia, ad quem Iudicem cognitio spectet.
19 Remissio an fieri debeat ad locum delicti.
20 Et quid de consuetudine.
21 Et quid si loca sint sub eodem praeside prouinciae.
22 Et quid si Iudex, a quo petitur remissio, non habet iurisdictionem procedendi ex eo delicto.
23 Et an in leuibus delictis sit locus remissioni.

- 24 Et quid si agatur pro crimine ciuilitate.
25 Et an in curia Romana habeat locum remissio.
26 Et an si agatur de pluribus delictis ab eodem commissis.
27 Iudex laicus tenetur clericum delinquentem remittere ad iudicem ecclesiasticum.
28 Inter duos iudices loci delicti pro eodem crimine procedentes quis sit praesertendus.
Ex Additionibus.
1 Forum ratione delicti quando competat, remissiuè.
2 Iudex loci delicti potest procedere contra delinquentem in loco domicilij absolutum.
3 Forum competit ratione delicti, etiam quod delinquens ex privilegio non possit conueniri pro delicto, nisi coram vno Iudice.
4 Iudex loci delicti punit crimen commissum in mari, suo territorio adiacenti. Et quod ius sit seruandum, ibidem.
5 Et quando possit procedere contra delinquentem privilegium, remissiuè.
6 Cap. 1. de priuil. eg. n. 6. declaratur, remissiuè.
7 Episcopus prohibens, ne quis eat ad monasteria, poterit eundem punire licet ex exemplum.
8 Barones vnus Castri, si administrationem diuidant, & vnus delinquat, an alter puniat.
9 Condominus iniuriatus a suo subdito, non cognoscit de iniuria, sed an socius.
10 Baro habens ciuilem iurisdictionem in vno territorio potest puniri a Condomino habente criminalem.
11 Mandans delictum fieri quomodo puniatur in loco mandati.
12 Mandans, & mandatarius an debeat ab eodem Iudice cognosci.
13 Tractatus punibilis punitur a Iudice loci, in quo factus.
14 Tractatus, & mandans differunt, remissiuè.
15 Tractatus quomodo probetur, remissiuè.
16 Deposito de tractatu non probat actus consummationem.
17 Insultans in vno territorio, & in alio vulnerans, potest ab vtroque iudice puniri.
18 Insultus, & vulnerans quando confundantur.
19 Sagittans in vno territorio, & in alio percussus a quo Iudice puniatur.
20 Decian. in tract. crim. impugnat.
21 Rapens puellam in vno territorio, & in alio cognoscens, potest vtroque puniri.
22 Mandans in vno loco committi homicidium in alio, vbi cognoscatur, remissiuè.
23 Ratificans in vno territorio maleficium commissum in alio a quo iudice cognoscatur.
24 Arma in vno territorio portans, & in alio vim publicam committens, in vtroque punitur.

Capiens

- 24 Capiens hominem in vno loco, & in alio derobans, in vtroque punire potest.
25 Consuetudo potest inducere, vt delinquens in vna Ciuitate puniatur in alia confederata.
26 Delinquens in vna Ciuitate an puniatur in confederata. remissiuè.
27 Et quid inter Regnum Neapolitanum, & statum Ecclesiasticum.
28 Delinquens in confinio duorum territoriorum, si in vno habitet, a Iudice illius puniatur.
29 Mortuo reperto in confinio vterque Iudex procedit.
30 Delicto commissio in confinibus, quid sit faciendum.
31 Iudex lata sententia an possit procedere contra eum, qui falsa coram se deposuit.
32 Arbitr non punit testem falsum. Limit. nisi Iudex esset arbiter, quis imperium haberet. Item, nisi Iudex esset arbiter, quis imperium haberet.
33 Iudex, cuius iurisdictioni fuit prorogata, an puniat testem falsum.
34 Iudex maior deponens falsum coram minori an ab eo puniatur.
35 Testis deponens falsum coram Iudice non suo ab vtroque potest puniri.
36 Iudex examinans ad instantiam alterius, potest punire testem falsum, licet non sit iudex causae principalis.
37 Iudex laicus an possit imberbi per Iudicem Ecclesiasticum, coram quo cognoscitur de falsitate commissae per Clericum coram laico.
38 Iudex ecclesiasticus non punit laicum post sententiam, qui falsum coram eo deposuit.
39 Fur potest vbiq; capi, puniri, & conueniri, vt reu reddat.
40 Fur non volens reddere rem furatam, venundatur. Quod tamen non seruatur in practica.
41 Furtum non remittitur per contrahentem pretij rei furatae.
42 Furtum per contrahentem quando committatur.
43 Fur rapiens cum armis in vno loco, & in alio cum re rapta repertus, an vtroque puniatur, remissiuè.
44 Statutum, quid pro tribus furis quis moriatur, non procedit in contrahente eandem rem per diuersas regiones.
45 Fur transiens cum furto per aliquem locum, potest ibi capi, & puniri, licet non resideat per diem.
46 August. de Arm. reprobat.
47 Et quid seruatur in Catalonia.
48 Fur exponens rem venalem propè cimiterium sit sacrilegus.
49 Et quid in confugiente cum furto ad Ecclesiam.
50 Barbat. ab impugnatione D. Claro defenditur.
51 Iudex Ecclesiasticus potest procedere contra delinquentes in ecclesia ratione sacrilegij.
52 Iudex laicus non potest capere laicum delinquentem in ecclesia, sed Ecclesiasticus debet eum capere, & tradere Curiae seculari.
53 Captus per mantellum in hostio Ecclesiae, & offensus extra non dicitur percussus in Ecclesia.
54 Vagabundus potest vbiq; puniri. Remissio causae in Regno Neap. no sit, si non constat de corpore delicti, nu. eod.
55 Homicida ex animo deliberato nullibi est securus.
56 Delinquens in vno territorio, & in alio fugiens, debet remitti ad locum delicti, vel ibi puniri. Et contraria consuetudo non valet. Inquisitor cuiusque prouinciae potest petere remissionem in causis haeresis a quocunq; inquisitore. Inquisitores, haeresis omnes sunt legati Summi Pont.
57 Inquisitores non subjunt alicui Domino temporali.

- 58 Remissio quando sit faciendâ, & quid requiratur remissiuè.
59 Remissio cuius expensis fiat.
60 Remissio delinquentis in territorio Baronis habentis iurisdictionem in delinquentes in suo territorio priuatim, & annullatim, an debeat fieri ad Baronem delinquentis, habentem iurisdictionem in suos vassallos, etiam alibi delinquentes, remissiuè.
61 Inquisitus a Barone, si capiatur a Curia Superiori, an remittatur, remissiuè.
62 Remissio debet peti ante condemnationem.
63 Iudex post remissionem non potest amplius cognoscere, an delinquerit.
64 Delinquens remissus debet puniri secundum leges iudicis, ad quem remittitur.
65 Remissio ad locum delicti quare fiat.
66 Iudices eiusdem Domini non remittunt delinquentem ad locum delicti, puniuntur de inobedientia.
67 Officiales in Regno Neapolitano tenentur capere malefactores, & remittere.
68 Latrones stratarum in dicto Regno non remittuntur, sed puniuntur a capientibus.
69 Baro habens iurisdictionem in suos vassallos, etiam alibi delinquentes, non tenentur remittere.
70 Latro stratarum captus per Regiam Audientiam non remittitur ad Baronem habentem dicta privilegia.
71 Curia maior quando remittat ad inferiorem.
72 Remissio habet locum etiam inter diuersa dominia. Principes remittentes crimina sunt laudandi, Iul. Clar. reprehenditur.
73 Remissio debet fieri, etiam quod capiens non haberet auctoritatem capiendi.
74 Et an in leuibus delictis. Et an in causis ciuilibus, ibidem.
75 Et quid seruet Romana Curia.
76 Roma est communis patria.
77 Papa est Iudex ordinarius singulorum.
78 Bannitus ab vna ciuitate intelligitur bannitus a Roma.
79 Committens plura delicta, quorum vnus spectet ad Regios officiales, ab ipsis de omnibus cognoscitur.
80 Remissiones sunt indistincte in foro ecclesiastico.
81 Ecclesiastica personae omnes subjunt vni Principi.
82 Praeuentio quando habeat locum, remissiuè.
83 Et quid si Iudices sint sub diuersis praesidibus.
84 Et quid si delinquens procurauerit inquiri in Curia, in qua minor pena imponitur.
85 Et quomodo probetur, remissiuè.
86 Et quid si eadem hora a duobus Iudicibus fuerit formata inquisitio.
87 Et quid reus aget hoc casu ne a duobus vexetur. Praeuentio non potest allegari, nisi inquisitionem subsequatur a sita citatio.
88 Famulus Iudicis delegati si delinquat, per quem puniatur.
89 Delegatus extra officium delinquens potest puniri ab ordinario. Auctoris consilium.
90 Praeuentio non habet locum, quando cunq; iurisdictioni alicui competit virtute privilegij.
91 Vassalli Baronum in Regno Neapolitano an, & quando remittantur a Regijs Audientijs.
92 Citatus a Regia Audientia, etiam quod notorie constet esse sub Barone, primo comparere tenetur eius privilegium, & fori declinatoriam allegaturus.
93 Citatus duobus iudicibus non potest coram secundo, allegante dependentiam litis coram primo, in quo est contumax.

